

**Вінницький національний медичний університет
ім. М.І. Пирогова**

Міністерство охорони здоров'я України

II НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЯКІСНОЇ
ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ КАДРІВ
У НАДЗВИЧАЙНИХ УМОВАХ

Тези доповідей
навчально-методичної конференції
7 лютого 2024 року

Вінниця – 2024

ПАЛАМАРЧУК А.В., ВЛАСЕНКО М.В., ВЕРНИГОРОДСЬКИЙ В.С., ФІЩУК О.О., СЕКРЕТ Т.В. Викладання предмету «Невідкладна ендокринологія» на 6 курсі	161
ПАЛІЙ І.Г., ЗАЙКА С.В., ПАЛІЙ Д.В., МЕЛАЩЕНКО С.Г. Досвід організації дистанційного навчання на післядипломному етапі	162
ПАЛІЙ І.Г., ЗАЙКА С.В., ПАЛІЙ Д.В., ЧЕРНОВА І.В. Особливості навчання лікарів-інтернів у надзвичайних умовах	163
ПАЧЕВСЬКА А.В., КАСЬЯНЕНКО Д. М., СІМОНОВА І. В., BIALOSZYSCA MONIKA MALGORZATA Технічні та психологічні виклики онлайн та гібридного навчання в медичному університеті	164
ПЕТРУШЕНКО В.В., ГРЕБЕНЮК Д.І., РУЖАНСЬКА В.О., ЛУЦИШИН В.Г., МАЙКО В.М., ГОНЧАРЕНКО Д.П., СІДОРОВ С.А. Актуальність та важливість застосування симуляційних технологій у навчанні студентів медичних закладів вищої освіти під час війни в Україні	165
ПЕТРУШЕНКО В.В., ГРЕБЕНЮК Д.І., РАДЬОГА Я.В., РУЖАНСЬКА В.О., ГОНЧАРЕНКО Д.П., СІДОРОВ С.А., МАЙКО В.М., ЛУЦИШИН В.Г. Переваги застосування симулятора Simbionix GI Mentor™ для навчання на циклі спеціалізації «Ендоскопія»	167
ПИЛИПЧУК В.Л., ЧЕРЕШНЮК Г.С., ЖАРЛІНСЬКА Р.Г., ТРУХМАНОВА С.Л. Систематичний моніторинг медичних реформ у навчальному процесі як запорука якості підготовки майбутніх лікарів	168
ПІВТОРАК В. І., БУЛЬКО М. П., ДУСИК А. В., ГОЛУБОВСЬКИЙ І. А. Формування професійних компетенцій у студентів 6 курсу на кафедрі клінічної анатомії та оперативної хірургії	170
ПІВТОРАК К. В., СЕМЕНЕНКО С. І., ЯКОВЛЕВА О. О., ВОЗНЮК Л. А., ДЗЕКАН О.В. Активні методи навчання майбутніх лікарів та фармацевтів	171
ПІВТОРАК Н.А. Студентський науковий гурток на кафедрі внутрішньої та сімейної медицини	172
ПІЛПОНОВА В.В., РОМАНЕНКО І.В., ОЛІЙНИК Ю.М., ЯРОВЕНКО Л.О. Роль експерименту у викладанні патологічної фізіології	174
ПІРВЕРДІЄВА І.С., ТКАЧЕНКО О.В., БАЙДЮК І.А., ПАЛАМАР І.В. Особливості підготовки медичних кадрів під час війни	175
ПЛИКАНЧУК О.В., ТХОРОВСЬКИЙ М.А. Особливості підготовки медичних кадрів на кафедрі фтизіатрії Вінницького національного медичного університету ім. М.І. Пирогова у надзвичайних умовах	176
ПОБЕРЕЖЕЦЬ В.Л., СТАРИЧЕНКО А.М., ПЕНТЮК Н.О., СЛЕПЧЕНКО Н.С. Використання чат-ботів зі штучним інтелектом під час вивчення терапевтичних дисциплін	177
ПОБЕРЕЖЕЦЬ О.Л., КУЗЬМІНОВА Н.В., РОМАНОВА В.О., ІВАНКОВА А.В. Мотиваційні можливості навчання іноземних студентів клінічних дисциплін в умовах активної діджиталізації	178
ПОВШЕНЮК А.В., ШІНКАРУК-ДИКОВИЦЬКА М.М., ФЕДИК Т.В., ПИЛИПЮК О.Ю. Значення інтерактивних методів навчання для формування «soft skills» у студентів стоматологів	179

удосконаленні під керівництвом досвідчених викладачів уміння спілкуватись з хворими. Але в процесі навчання на клінічних кафедрах можуть виникати певні проблеми стосовно безпосереднього обстеження пацієнтів: відсутність тематичних хворих на момент проведення заняття, відмова хворого від огляду, тощо. Це спонукає до пошуку методів навчання без спілкування з хворим, але і без відриву від реальних клінічних ситуацій. Прикладом цього може бути, по-перше, обговорення клінічних випадків з практики, які викладач демонструє, опираючись на власні клінічні спостереження, клінічний розбір складних випадків рідкісних захворювань, діагностику яких змогли провести співробітники кафедри. По-друге, і цей напрямок є пріоритетним – надання медичної допомоги з використанням телемедичних технологій.

Таким чином, повномасштабне вторгнення РФ в Україну загострило проблеми вищої медичної освіти. Це потребує спільної послідовної роботи як викладачів, так і інтернів, адже якісна підготовка медичних кадрів без перебільшення стала питанням національної безпеки.

Пачевська А.В., Касьяненко Д. М., Сімонова І. В.,
Bialoszycka Monika Malgorzata

ТЕХНІЧНІ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ ВИКЛИКИ ОНЛАЙН ТА ГІБРИДНОГО НАВЧАННЯ В МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Пандемія COVID-19 та широкомасштабна війна є особливими випробуваннями як для функціонування українського суспільства, так і для громадських інституцій, а саме вищої освіти. Зараз ми переживаємо безпрецедентну академічну кризу. Університети та коледжі по всій країні були закриті, а онлайн-навчання раптово стало академічною нормою. Боротьба з пандемією та воєнне лихоліття стали прикладом багатовимірної кризи, що впливали та продовжують впливати на всі аспекти життя, вимагають скоординованих дій багатьох суб'єктів, а також довіри та готовності співпрацювати громадян з суспільством. Університет та викладачі вищої школи, використовуючи свій суспільний авторитет, регулярно висловлювали та висловлюють свою думку щодо стратегії організації вищої освіти, а також рекомендації щодо епідеміологічної безпеки в цих складних умовах.

Медичні університети здійснили перехід від традиційних методів очного навчання до онлайн-навчання або поєднання онлайн та традиційного навчання (гібридне навчання). Оскільки онлайн-освіта продовжує розвиватися, то перед викладачами та студентами постають проблеми. Вони включають труднощі, пов'язані з управлінням часом, використанням технологічних інструментів, оцінюванням студентів, спілкуванням і відсутністю особистої взаємодії. Крім того, медична онлайн-освіта може бути несправедливою з точки зору доступу та якості навчання. Деякі студенти не мають доступу до сучасних ноутбуків або високошвидкісного інтернету вдома, вимушені користуватися мобільними телефонами та неякісним повільним інтернетом. Крім того, існує таке явище як технофобія. Багато викладачів, особливо старшого покоління, є технофобами, тобто вони стурбовані або недостатньо впевнені щодо роботи з комп'ютерним

обладнанням і програмним забезпеченням у своїх онлайн-класах. Це може затримати впровадження технологічної освіти, використання сучасних можливостей освітніх платформ. Навпаки, технічно підготовлені викладачі вважають, існує що онлайн-освіта настільки ж ефективна, як і традиційна аудиторна. Крім того, перехід на онлайн-навчання під час надзвичайної ситуації діє як кнопка перезавантаження традиційної освітньої системи, яка накопичила багато проблем. Сьогодні вже беззаперечно, що перехід до онлайн-навчання потребує підтримки тих викладачів в університетах, які мають певні технічні або психологічні проблеми. Таким викладачам потрібна певна підтримка для створення онлайн-курсів, онлайн-модулів та онлайн-іспитів. Але, беззаперечно, що обидва покоління (більшість викладачів та студенти медичного університету) розбираються в соціальних мережах; соціальні медіа є їх основним джерелом спілкування. Цим фактом можна пояснити прийняття онлайн-викладання та навчання більшістю учасників навчального процесу. Гібридне навчання стає все більш прийнятним серед академічної спільноти медичного університету, оскільки воно поєднує особисту безпеку та «найкраще з обох світів». Однак слід пам'ятати, що онлайн-навчання може викликати відчуття ізоляції, що може зашкодити успішності студентів та призвести до емоційного вигорання викладача. Важлива інтеграція соціальної взаємодії в педагогіку для онлайн-навчання. Це особливо необхідно, коли ми маємо справу зі студентами першого курсу, коли вони фактично не знають один одного або мають недостатньо розвинені навички спілкування та співпраці. На жаль онлайн-навчанню часто бракує інтерактивності та спільного досвіду. Крім того, студентам може не вистачати метакогнітивних навичок, щоб використовувати різноманітні функції онлайн-навчання, підтримувати участь у синхронному онлайн-навчанні, розробляти та виконувати саморегульовані навчальні плани та брати участь у значущій взаємодії з одногрупниками під час онлайн-навчання. Студенти часто повідомляють про велике психологічне навантаження та втому під час онлайн-навчання, що впливає на їх академічну успішність.

На завершення хотілось би відмітити, що для успішного онлайн та гібридного навчання крім достатньої технічної підтримки потрібна адекватна психологічна допомога учасникам освітнього процесу.

Петрушенко В.В., Гребенюк Д.І., Ружанська В.О., Луцишин В.Г.,
Майко В.М., Гончаренко Д.П., Сідоров С.А.

АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ВАЖЛИВІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВІЙНИ В УКРАЇНІ

Війна, яка триває в Україні з 2014 року, а особливо її загострення у 2022 році, зумовили нагальну потребу у підготовці висококваліфікованих медичних кадрів. Студенти медичних закладів вищої освіти повинні отримати необхідні практичні навички для надання екстреної медичної допомоги постраждалим від бойових дій. Однак проведення практичних занять у лікарнях, де лікуються